

РЕШЕНИЕ

№ 24826

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Елена Гюрова, като разгледа дело номер **6621** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във връзка с чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на Е. Х. Ф., ЛНЧ [дата на раждане] в Сирийска арабска република, гражданин на С., настанен в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ СДВР срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 279/14.05.2026 г. на Началник на отдел „Миграция“ СДВР.

С оспорената Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 279/14.05.2026 г. на Началник на отдел „Миграция“ СДВР на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, с цел изпълнение на Заповед рег. № 5173 ПАМ - 3806/11.07.2024 г. на ОДМВР – С. за налагане на ПАМ – „Връщане до страна на произход“ и с оглед опасност от укриване на чужденеца, с цел организиране на връщането и до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация е разпоредено принудителното настаняване на Е. Х. Ф. в Специален дом за временно настаняване на чужденци при дирекция „Миграция“ за срок не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване.

В жалбата са изтъкнати съображения, че не са налице предпоставките за издаване на оспорената заповед, в нея не са посочени конкретни факти и обстоятелства относно опасността от укриване. Чужденецът твърди, че няма данни да се укривал досега или да не е съдействал на административните органи в страната. Административният орган е бил длъжен да обсъди и други по-леки мерки по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ. Не е съобразил и дали съществува фактическа възможност за връщане в Сирийска арабска република, предвид ситуацията със сигурността. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв.Н.. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът - началник отдел „Миграция“ СДВР, чрез юрисконсулт А. иска отхвърляне на

жалбата като неоснователна в представени по делото писмени бележки.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, въз основа на които е издадена процесната заповед и доказателства за компетентност на издателя – Заповед № 513 з – 5977/19.05.2025 г. на директора на СДВР и Заповед № 513з – 9426/06.12.2018 г. на директора на СДВР и Удостоверение №513р – 12448/03.02.2026 г. на СДВР.

Административен съд София-град, въз основа на доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

По административната преписка е представена докладна записка УРИ 5392Р – 295/14. 05. 2026 г. до началник отдел „Миграция“ СДВР, според която, на 14. 05. 2026 г. е установен чужд гражданин без документи за самоличност, представил се за Е. Х. Ф., [дата на раждане] в Сирийска арабска република. При извършена проверка в „АИС БДС“ е установено, че чуждият гражданин е с отказан статут на бежанец. При извършена справка в „ЛИС ИД“ е установено, че лицето има наложена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход“ - рсг.№517з ПАМ 3806/11.07.2024г. на ОДМВР - С..

След извършена справка в „ЛИС Бежанци“ е установено, че по отношение на чуждия гражданин е влязло в сила решение №4179/2Е07.2025г. па Председателя на ДАБ МС за отказ от предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут в Р. България.

Административният акт е обжалван пред АССГ, който се е произнесъл с решение №33926/17.10.2025г., по адм. дело №8733/2025г., с което отхвърля жалбата срещу решение №4179/21.07.2025г. на ДАБ МС.

Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който се е произнесъл с решение №4862/04.05.2026г. и е оставил в сила решението на АССГ, като решението е окончателно.

При проведена беседа с чуждия гражданин той е заявил, че няма национален паспорт, средства за издръжка и подслон, както и няма адрес, на който да пребивава. Категорично е отказал да се завърне в страната си по произход и обяснил, че ще се укрие и ще предприеме постъпки за заминаване в друга европейска държава от З. Европа.

Направено е предложение за насатняване в СДВНЧ и е издадена процесната заповед, в която е посочена докладна записка УРИ 5392Р – 295/14. 05. 2026 г., съставляваща мотиви на заповедта.

В административната преписка се съдържа Заповед № 517з – 3806/11.07.2024г. на началник „Миграция“ ОДМВР – С., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ с допуснато предварително изпълнение на заповедта.

В хода на съдебното производство е представено удостоверение от Министерство на социалните въпроси и труда на Главна агенция за палестинските арабски бежанци, видно от което Е. Х. Ф. е с палестинска националност, но пребивава в Сирийска арабска република от датата на раждането си, издадена е карта за регистрация на семейство от Агенция за подпомагане на палестински бежанци в Близкия Изток и паспорт от Палестинска автономия.

По обяснения на жалбоподателя той е роден в С. и винаги е живял в С. до датата на напускане на страната на произход.

С оспорената по делото Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 279/14.05.2026 г. на Началник на отдел „Миграция“ СДВР на основание чл.44, ал.6 ЗЧРБ, във връзка със заповедта за наложената ПАМ "връщане" на Е. Х. Ф. , и като е взел предвид обстоятелството, че е налице опасност от укриване на лицето, тъй като нямал осигурено жилище в страната, осигурена издръжка, задължителна медицинска застраховка и средства, осигуряващи му възможност за обратното му връщане, е постановено принудителното настаняване на лицето в СДВНЧ при Дирекция Миграция, до

отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 ЗЧРБ.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № 513 з– 5977/19.05.2025 г. на директора на СДВР и Заповед № 513з – 9426/06.12.2018 г. на директора на СДВР и Удостоверение №513р – 12448/03.02.2026 г. на СДВР.

ПАМ по ЗЧРБ са изрично предвидени в чл.39, ал.1 ЗЧРБ, а съгласно чл.44, ал. 6 ЗЧРБ, когато чужденецът, на когото е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, „органите по ал. 1“ могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци.

Процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 44, ал. 8, във връзка с ал. 6 от ЗЧРБ и в съответствие с 59, ал. 2 от АПК. От формална страна заповедта съдържа правни и конкретни фактически основания за нейното издаване, а именно: целта на настаняването- за изпълнение на издадената заповед за налагане на ПАМ "връщане", допускането на предварителното изпълнение е мотивирано с опасност от укриване, което се и установява по делото.

Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, както се претендира от жалбоподателя.

От данните по преписката е видно, че органите са положили дължимите усилия да изяснят всички данни за установения чужденец, в това число за законното му влизане и разрешено право за пребиваване – на всички възможни основания. Извършени са възможните справки в информационните системи и бази данни, в това число и относно предоставянето на международна закрила.

При тези изводи, не са допуснати нарушения на изискванията за съдържание и форма на административния акт, нито на процесуалните правила, актът не е незаконосъобразен по чл.146, т.2 - 3 АПК.

На основание данните към датата на издаване на оспорената заповед следва извод, че жалбоподателят е гражданин на трета страна в незаконен престой, при които обстоятелства, ответникът като компетентен орган и при условията на обвързана компетентност е бил задължен да предприеме предвидените в закона действия за прекратяване на този престой.

Процесната заповед следва да се приеме за мотивирана на основание посочената заповед за наложената ПАМ "връщане" на жалбоподателя, чието изпълнение следва да се обезпечи и причината „опасност от укриване“. Посочените обстоятелства за оспорвания съставляват и предвидени в националното право критерии, според които е налице опасност от укриване според пар.1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ - "Опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Такава опасност от укриване в случая е налице, защото чуждият гражданин няма адрес, на който да пребивава, няма национален паспорт, средства за издръжка и подслон. Категорично отказва да се завърне в страната си по произход и има намерение да отиде в друга държава в Европа. Тъй като е налице опасност от укриване и при останалите обстоятелства по делото, то не следва да се обсъждат по - леки мерки по чл.44, ал.5 АПК.

Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39 а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. В случая на жалбоподателя е наложена ПАМ

по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ - "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна". Налице е първият елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, а именно издадена заповед за налагане на ПАМ, чието изпълнение следва да бъде осигурено посредством подходяща ефективна мярка. Такава подходяща ефективна мярка в случая е настаняването в СДВНЧ, доколкото е налице и втората предпоставка на нормата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ - опасност от укриване. Доколкото е необходимо време за подготовка на изпълнението на заповедта за връщане в страната по произход и предвид установените данни за чужденеца, посочените цели в оспорената заповед са свързани с изпълнението на заповедта за наложената ПАМ "връщане".

Именно за целите на изпълнение на заповедта за ПАМ връщане, настаняването в СДВНЧ е законосъобразно и в съответствие с изискванията на чл.44, ал. 6 от ЗЧРБ. Съобразен е и срока по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, настаняването е до отпадане на пречките за изпълнението на заповедта, а ограничението не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване е изрично предвидено в закона.

Според доказаните обстоятелства към датата на издаване на оспорената заповед за чуждия гражданин, правното му положение се определя от разпоредбите на ЗЧРБ - по арг. от чл.1, ал.2 и чл.2, ал.1 ЗЧРБ и в незаконен престой, които се и установиха по делото, и по изложените правни съображения, то следва и извод за материалната ѝ законосъобразност.

Установиха се предпоставките, предвидени в чл. 44, ал. 6 и, ал. 8 от ЗЧРБ като основания за издаване заповед за настаняване в СДВНЧ на чужденеца и и процесната заповед е материално-законосъобразна по чл.146, т.4 АПК.

Представените в хода на съдебното производство документи за палестински произход не са пречка за изпълнение на заповедта и връщане на чужденеца в С., където е роден и живял от датата на раждането си. Обстановката в С. след падане на режима на Б. А. се подобрява, множество бежанци се завръщат доброволно, както и много вътрешно разселени лица. На бежанците се оказва съдействие и помощ за връщането.

Жалбата е неоснователна на всички основания по чл.146 АПК и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

На основание всичко изложено и чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. Х. Ф., ЛНЧ [дата на раждане] в Сирийска арабска република, гражданин на С., настанен в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ СДВР срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 279/14.05.2026 г. на Началник на отдел „Миграция“ СДВР.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: